

Eind zomer

Hier weer even wat nieuws uit Frankrijk. We hebben het deze zomer druk gehad. Met gasten en met een aannemer die er dan wel en dan weer niet was (en nog niet klaar is, maar dat is normaal hier). Nu sluimert het seizoen na met telkens wat mensen, maar niet meer zo af en aan als in de zomer.

De ochtenden beginnen vaak met mist maar dat is wel de garantie dat de dag weer mooi wordt. Als ik 's morgens brood ga halen in St Saulge is het bij ons nog erg mistig en net in het dal schijnt de zon dan al volop. De koeien van de buurman komen elke morgen uit de mist opdoemen om over het hek te kijken als het leven hier weer begint. Gewaarschuwd door Jasper die de dag altijd begroet met een vrolijk gebalk.

Het gekukel van de hanen heb ik noodgedwongen wat moeten inperken, want van mijn schattige kuikens bleek 90% haan. Niet vanwege de klagende gasten, maar voor het ene hennetje werd het leven te zwaar. Dus binnenkort eten we de eerste coq au vin van eigen bodem.

Deze zomer is er ook een reuze klus geklaard door mijn neef Jakko en zijn vrienden! Het laatste en grootste perceel grond was nog niet afgehekt en dat is niet zo prettig als de schapen menen dat het gras aan de andere kant van de heg altijd groener is. Zij hebben in hun vakantie bij ons 96 palen de grond in weten te krijgen (onder wisselende bodem omstandigheden) en de afrastering is klaar.

Deze stoere heren kan men zien op bijgevoegde foto:

Verder zijn op Apie na de kleine poesjes allemaal geplaatst. Apie was zo onfortuinlijk om samen met Taupe te gaan voetballen en net tegelijk bij de bal aan te komen met als resultaat een gebroken achterpoot. Gelukkig helen zulke dingen snel bij kleine poezen en nu klimt ze alweer in bomen.

Deze zomer hebben we ook enige brocantes bezocht. Het aanbod varieert sterk en de prijzen ook. Veel dorpen hebben 2 x per jaar hun zolderopruiming en dat is te zien ook. Maar gezellig is het vaak wel.

Naast het vele graan staan er ook veel velden met zonnenbloemen.

Behalve onze gasten zijn er ook eigen bewoners die af en toe tijd vinden om van de hangmat te genieten.

Au revoir,

Nol en Koos